

[Esther Malling Pedersen.]

rens Husholdningsudvalg kan forhøjes fra 5 til 7. Udvalget skal være raadgivende med Hensyn til Husholdningsundervisningen og hele Indretningen inden for de forskellige Skolearter og tillige raadgivende med Hensyn til Forholdene i det hele ved disse. Derfor er det nødvendigt, at den undervisningsmæssige Sagkundskab er repræsenteret, men Formaalet med en stor Del af Husholdningsundervisningen er jo at uddanne gode og dygtige Husmødre, som kan gøre dagligdags Gerning i Hjemmene, og derfor bør der ogsaa i Udvalget være Repræsentanter for den praktiske Side af Husholdningsarbejdet. Beslutningen om det øgede Medlemstallet kommer mig derfor baade rimelig og berettiget.

Det foreliggende Lovforslag betyder i alt en Forbedring af Husholdningsskolernes og Husholdningsseminariernes økonomiske Kaar, en Forbedring, som der er Grund til at foretage under Hensyn til den Udgiftsstigning, som har fundet Sted siden 1942-Lovens Vedtagelse. Baggrunden for det hele maa imidlertid være Betydningen af disse Institutioner; om den er der vistnok kun een Mening. Disse Skoler og Seminarier øver en Indsats af stor samfundsmæssig Værdi.

Husholdningsskolerne er som før nævnt i Lovgivningen placeret paa Linie med Folkehøjskolerne, og det er rigtigt og rimeligt. De giver ikke blot de unge Piger en praktisk Uddannelse, men øver tillige en kulturel Gerning af ikke ringe Værdi. Det er jo ikke nok for en Husmoder, at hun er teknisk dygtig, hun har ogsaa Brug for al den Hjælp, hun kan faa med Hensyn til Udvidelse af sin aandelige Horisont og sit menneskelige Værd. Husholdningsskolerne har i al Almindelighed Øje herfor og tilrettelægger hele Undervisningen og hele Livet paa Skolen med dette for Øje. Fra Husholdningsseminarierne udgaar ogsaa mange Husholdningskonsulenter, hvis Virksomhed Landet over vanskeligt kan vurderes for højt. Ogsaa for dem gælder det, at deres Gerning blandt Husmødrene og de unge Piger baade er af praktisk og kulturel Værdi.

Vi har jo efterhaanden faaet placeret det huslige Arbejde der, hvor det hører hjemme: fra at blive betragtet som noget uden Betydning og i mange Tilfælde ringetaget, har man nu placeret det iblandt Sam-

fundets betydningsfulde Faktorer. Man forstaar, hvor stor nationaløkonomisk Værdi der ligger i dette, at vi har dygtige og veludannede Husmødre. Man forstaar ogsaa, hvor stor Betydning Husmødrenes Indsigt i hele Ernæringsproblemet har for den opvoksende Slægt. Samfundet har derfor stor Interesse i, at disse Skoler og Seminarier faar de bedst mulige Vilkaar at arbejde under, og de ca. 250 000 Kr., som de her foreslaaede Forbedringer vil koste, maa, synes jeg, siges at være givet godt ud.

Jeg hilser Lovforslaget med Glæde og anbefaler det paa min Gruppes Vegne med Glæde til hurtig Fremme i det høje Ting.

S. C. Nørgaard: Jeg har kun faa Bemærkninger at gøre til Lovforslaget om Folkehøjskoler og Landbrugsskoler. Det var en god Lov, der blev vedtaget om Højskolerne og Landbrugsskolerne i 1942. Der blev ved denne Lov givet Skolerne og deres Personale særdeles gode Forhold at arbejde under. Men da denne Lov i sig selv var god, følger det ogsaa deraf, at det Forslag om Ændringer, som nu kommer, er af mindre vidtrækkende Betydning. Nogle af Ændringerne er ikke særlig indgribende.

De Ændringer, der er foreslaaet, falder naturligt i to Dele. Den ene Del betyder, om jeg saa maa sige, en à jour-Føring med Henblik paa de Lønningslove, der i 1946 blev vedtaget for Folkeskolens Lærere og Statens Tjenestemænd, saa det er saa lige-til; der er i og for sig ikke noget at føje dertil, der er kun Tale om en nødvendig Følge af det, der allerede er sket.

Den anden Part af Ændringsforslagene samler sig om visse Enkeltheder i den gældende Lov, Problemer, som man delvis er blevet klar over, efterhaanden som Tiden er gaaet. Det gælder saaledes Beregningen af Antallet af Aarselever, og det gælder Medregningen i Aarselevtallet paa Byhøjskoler af de Elever, der har Tjeneste under Skoleopholdet. Hele den nye Form for Højskolearbejdet inde i Byerne ser jeg med inderlig Tilfredsstillelse paa, thi jeg synes jo, naar man ellers ser paa Folkehøjskolernes store og betydningsfulde Gerning i vort Folk, at der er naaet for lidt i Byerne. Kan der skabes et saadant Forhold, at ogsaa Byernes Ungdom kan faa Del i den Udvikling og de Kundskaber, som Højskolen